

РЕШЕНИЕ

№ 110

гр. Ихтиман, 29.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ИХТИМАН, ПЕТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на седми декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Димитър Г. Цончев

при участието на секретаря Надя Н. Борисова
като разгледа докладваното от Димитър Г. Цончев Административно наказателно дело № 20211840200506 по описа за 2021 година

Производството е по чл. 58д и сл. ЗАНН вр. чл. 189ж, ал. 5 ЗДвП.

Образувано е по жалба на В. Т. Т. против Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата № 1100040601, издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“, с който за нарушение на чл. 139, ал. 5 и ал. 6 във вр. чл. 102, ал. 2 от ЗДвП на основание чл. 179, ал. 3 във вр. чл. 187а, ал. 1 ЗДвП на жалбоподателя е наложено наказание глоба в размер на 300 лв.

В жалбата се претендира отмяна на електронния фиш, тъй като за лекия автомобил е заплатена винетна такса.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в срока по чл. 189ж, ал. 5 от ЗДвП, от процесуално легитимирано лице и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което същата е процесуално допустима. Съдът намира, че жалбата е депозирана в срок по следните съображения: По делото липсват доказателства за връчване на електронния фиш (ЕФ) на жалбоподателя. Съгласно разпоредба на чл. 189ж, ал. 5 ЗДвП ЕФ подлежи на обжалване по реда на ЗАНН в 14-дневен срок от връчването му. Разпоредбата на чл. 189ж не предвижда специални правила за връчване на ЕФ. Поради това на основание чл. 189ж, ал. 5 ЗДвП по неуредените въпроси трябва да се приложат разпоредбите на ЗАНН. ЗАНН също не предвижда правила за връчване на електронен фиш, издаден за нарушение по чл. 179, ал. 3 – 3б ЗДвП. Не могат да се приложат правилата за връчване на НП, тъй като за електронните фишове за нарушение по чл. 189, ал. 3 – 3б ЗДвП, за които законодателят е създал самостоятелна уредба спрямо електронните фишове за нарушения, установени по реда на чл. 189,

ал. 4 ЗДВП. В уредбата, създадена ЕФ, издадени за нарушение по чл. 179, ал. 3 – 3б ЗДВП, липсва норма аналогична на разпоредбата на чл. 189, ал. 11 ЗДВП или изрично препращане към същата. При това положение по отношение на тази категория ЕФ, по отношение правилата за връчване на основание чл. 84 ЗАНН, следва да се приложат правилата на НПК. Те са уредени в глава петнадесета. Прави впечатление, че в същата липсва възможност за връчване на книжа по пощата. Връчването може да бъде осъществено от служител на връчващата институция, в случая АПИ, община или чрез органите на МВР. Ако се извърши връчване по пощата, това не представлява съществено процесуално нарушение, когато е безспорно, че наказаният е получил книжата. В случаите обаче, когато е спорно уведомен ли е наказаният за ЕФ, то уредбата следва да се приложи стриктно. Дори обаче да се допусне възможност за посещение на пощенски служител на адреса, то направено отбелязване, че пратката е непотърсена не може да представлява надлежно връчване. За осъществяването му е необходимо да бъдат приложени книжа, подобни на призовка, които да дават пълна информация за обстоятелствата около връчването – ден, адрес, какво е установено на адреса, брой посещения и прочие.

На второ място, дори да не бъде възприета горната теза и да се приеме, че по отношение на правилата за връчване по реда на НПК и да се приложи разпоредбата на чл. 58 ЗАНН, то в случая не е налице хипотезата на чл. 58, ал. 2 ЗАНН. Тя предвижда, че когато нарушителят или поискалия обезщетение не се намери на посочения от него адрес, а новият му адрес е неизвестен, наказващият орган отбелязва това върху наказателното постановление и то се счита за връчено от деня на отбелязването. Граматическото тълкуване на нормата сочи, че първо изискване за приложението ѝ е адресът да е посочен от нарушителя, т.е. касае се за развитие на административнонаказателно производство, което е инициатирано чрез съставяне на АУАН при съставянето на който нарушителят е посочил адрес. В случая нарушителят не е посочил адрес, поради което тя не намира приложение. Същевременно връчване с писмо, което е отбелязано като непотърсено, не представлява надлежно връчване по аргументите, изложени в края на последния абзац, като адресът бъде посетен от служител на АНО, на общината, МВР или пощенски служител, като се оформи надлежен документ за връчването.

На последно място по делото липсват каквито и да е доказателства да е правен опит за връчване, както и адрес, на който е правено това. Приложеният опис на кореспонденцията на националното тол управление не съдържа никаква информация какъв е видът на пратката, до кой адрес е изпратена, както и какъв е резултатът от изпращането, т.е. връчена ли е или не, кога и при какви обстоятелства.

Разгледана по същество е основателна.

От фактическа страна:

На 31.03.2020 г. жалбоподателят В. Т. Т. заплатил годишна винетна такса в размер на 97 лв. със срок на валидност от 01.04.2020 г. до 31.03.2021 г., категория 3 за собствения си л.а. марка „Киа“, модел „Соренто“ с рег. № СВ9000КН, като погрешно било посочено в системата на АПИ, че същият

представлява ремарке на лек автомобил.

На 30.04.2020 г. в 17.24 часа, с устройство № 10011, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси, намиращо се на път А-1 (АМ „Тракия“) км. 43+448, е установено движение по път А-1 (АМ „Тракия“) км. 43+448 с пътно превозно средство – л.а. марка „Киа“, модел „Соренто“ с рег. № СВ9000КН, с обща допустима максимална маса 2600 килограма, брой оси 2, за което ППС не е заплатена винетна такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗП според категорията на пътното средство.

Горното е квалифицирано като нарушение на нарушение на чл. 139, ал. 5 и ал. 6 във вр. чл. 102, ал. 2 от ЗДвП на основание чл. 179, ал. 3 във вр. чл. 187а, ал. 1 ЗДвП и на жалбоподателя в качеството на водач с обжалвания електронен фиш е наложено наказание глоба в размер на 300 лв.

По доказателствата:

Възприетата фактическа обстановка се установява безпротиворечиво от събраните в хода на производството писмени доказателства – разписка за плащане на винетна такса, извлечение от електронната система на АПИ, 2 броя снимки, извлечение от интернет страницата <https://web.bgtoll.bg> и свидетелство за регистрация част I – 2 бр.. Доказателствените източници са непротиворечиви, взаимно допълващи се, поради което не следва да бъдат по-подробно анализирани.

От правна страна:

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 вр. чл. 84 ЗАНН вр. чл. 314 НПК, в това производство районният съд следва да провери законността на обжалваното НП/електронен фиш, т. е. дали правилно е приложен както процесуалния, така и материалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя.

Електронният фиш е издаден от компетентен орган и в рамките на неговите правомощия, съгласно ЗАНН и ЗДвП.

Същият отговаря на изискванията на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП, установяваща вида на данните, които следва да бъдат вписани в него. Нарушението, макар и несъвсем прецизно посочено, може да се извлече от съдържащите се в електронния фиш данни (фактическа и посочени правни норми). Прави впечатление, че липсва изрично посочване, че нарушителят в качеството на водач не е заплатил винетна такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 ЗП за съответния тип ППС, което е може да се направи извод, че е вмененото административно нарушение. За по-голяма прецизност административнонаказващият орган следва да посочва видът на незаплатената такса, субекта на АНО и конкретното изпълнително деяние, тъй като при определени категории МПС или в хипотези на различен собственик и ползвател на ППС, това е възможно да е решаващо за законосъобразността на производството.

Препис от електронния фиш е връчен на наказания, с което е изпълнена процедурата по чл. 189ж от ЗДвП. От изложеното следва извод, че при издаването на ЕФ не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Допуснато е обаче неправилно приложение на материалния закон.

С измененията на Закона за движението по пътищата и Закона за пътищата /ДВ, бр. 105/2018 г./ е предвиден нов начин на заплащане на такси за преминаване по платената пътна мрежа, при която се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства - винетни такси и такси на база време и на база изминато разстояние. Това изменение въвежда съответно и различни санкционни последици за нарушенията, свързани с неплащане на дължимите такси.

В чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата е предвидено, че за движение на пътни превозни средства с обща технически допустима максимална маса до или равна на 3,5 тона се дължи заплащането на винетна такса. В чл. 10, ал. 7 от Закона за пътищата е предвидено, че това са моторните превозни средства, които имат най-малко четири колела и са предназначени за превоз на пътници; моторните превозни средства, които имат най-малко четири колела и са предназначени за превоз на товари и моторни превозни средства с повишена проходимост. В ал. 9 на чл. 10а от Закона за пътищата е посочено, че когато пътно превозно средство, за което се дължи винетна такса се движи с прикачено ремарке, собственикът или ползвателят е длъжен да заплати допълнителна винетна такса за същата категория пътно превозно средство, независимо от броя на осите на ремаркетото, за срока на ползване на платената пътна мрежа от пътното превозно средство с прикаченото ремарке, когато общата допустима техническа маса на състава надвишава 3,5 тона. Като продължение на тази нормативна уредба в чл. 5, ал. 2 и ал. 3 от Наредбата за таксуване на ППС е предвидено, че при заплащане на винетна такса собственикът или ползвателят декларират регистрационния номер на пътното превозно средство, категорията му и периода на валидност на винетната такса, съгласно периодите, посочени в чл. 4, ал. 2, като същата важи само за пътното превозно средство, чийто регистрационен номер правилно е бил деклариран от съответното лице.

Съгласно чл. 139, ал. 5 ЗДвП движението на пътни превозни средства по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се извършва след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, а в чл. 139, ал. 6 от ЗДП е въведено изричното задължение за водача на пътно превозно средство преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да заплати таксата по чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата в случаите, когато такава е дължима според категорията на пътното превозно средство.

В случая жалбоподателят е заплатил годишна винетна такса за л.а. марка „Киа“, модел „Соренто“ с рег. № СВ9000КН със срок на валидност от 01.04.2020 г. до 31.03.2021 г., категория 3, видно от представената по делото квитанция, като погрешно е било посочено, че видът на пътното превозно средство е ремарке с маса заедно с автомобила по-голяма от 3.5 тона, вместо лек автомобил.

Не е налице нито една от предвидените в чл. 10а, ал. 3а от ЗП хипотези. Правилно са декларирани регистрационният номер, категорията и периодът на валидност. Разпоредба не предвижда отговорност за неправилно

деклариран вид на превозното средство, каквото е процесното деяние.

Погрешно по мнение на настоящия състав е разбирането на административнонаказващия орган, че жалбоподателят е заплатил за неправилна категория ППС. Винетната такса за л.а. марка „Киа“, модел „Соренто“ с рег. № СВ9000КН е заплатена за категория 3. Разпоредбата на чл. 10а, ал. 9 от ЗП, предвижда, задължение за собственик и ползвател на ППС от категория 3 - да заплати допълнителна винетна такса за **същата** категория пътно превозно средство, независимо от броя на осите на ремаркетото, за срока на ползване на платената пътна мрежа от пътното превозно средство с прикаченото ремарке, когато общата допустима техническа маса на състава надвишава 3,5 тона телите. В § 1 от Тарифа за таксите, които се събират за преминаване и ползване на републиканската пътна мрежа, са уредени категориите пътни превозни средства, дължащи винетна такса за ползване на пътната инфраструктура. Съгласно § 1., т. 1.3. категория 3 са пътни превозни средства, предназначени за превоз на пътници, с не повече от 8 места за сядане, моторните превозни средства, предназначени за превоз на товари, и/или моторните превозни средства, предназначени за превоз на пътници и товари, с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 тона, както и моторните превозни средства от тази група с повишена проходимост. Систематичното тълкуване на цитираните разпоредби води до извод, че ППС ремарке и лек автомобил до 3.5 тона, **дори когато двете общо надвишават това тегло**, винаги **попадат в категория 3**. Т.е ППС марка „Киа“, модел „Соренто“ с рег. № СВ9000КН е декларирано в правилна категория. Погрешното деклариране е осъществено относно **вида** ППС – ремарке, вместо лек автомобил. Чл. 10а, ал. 3а от ЗП или друга нормативна разпоредба също не вменява отговорност на собствениците и водачите за случаите на неправилно деклариране на вида ППС (вж. в този смисъл Решение № 1289/10.12.2021 г. по КНАХД № 1033/2021 г. на АССО и Решение № 1288/10.12.2021 г. по КНАХД № 967/2021 г. на АССО – и двете относно нарушение с идентичен предмет, страни и МПС).

За пълнота следва се посочи, че вмененото нарушение представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, което е самостоятелно основание за отмяна на електронния фиш съгласно указанията, дадени с Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. на ВКС по н. д. № 1/2007 г., ОСНК. В случая не е оцетен държавният бюджет. Внесена е в пълен размер дължимата пътна такса за съответната категория МПС. Посочени са всички индивидуализиращи признаци на лекия автомобил – регистрационен номер, категория. Може да се направи извод, че деянието е извършено по непредпазливост. Същевременно разпоредбата на чл. 5, ал. 3 от Наредбата за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесената система за таксуване на различните категории превозни средства на база време и на база изминато разстояние не може да обоснове наличие на административнонаказателна отговорност. Всичко това сочи, че деянието разкрива само формално признаците на административно нарушение, но е лишено от обществена опасност (вж. в подобен смисъл Решение № 1096/28.10.2021 г. по КНАХД № 581/2021 г. на АССО и Решение № 128 от 1.06.2021 г. на АдмС - Велико Търново по к. а. н. д. № 10092/2021 г.). Това сочи на маловажност, доколкото не разкрива типичната за предвиденото

административно нарушение тежест.

Мотивиран от изложеното, съдът намира, че електронният фиш подлежи на отмяна, с оглед на което и на основание чл. 63, ал. 3, т. 1 вр. ал. 2, т. 1 вр. чл. 58д, т. 4 ЗАНН,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата № 1100040601, издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба по реда на АПК пред Административен съд–София област **в 14-дневен срок** от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Ихтиман: _____